

Bőven elég! – bizonyágtétel

Istennek legyen hála, már több Compass – Isteni pénzügyek bibliatanulmányozó sorozat indulhatott a Faszorban. Nekünk is megerősítő, hogy szolgálatunknak helye és ideje van a gyülekezetben, amikor egy-egy isteni megtapasztalás, bizonyágtétel megérkezik a postaládánkba. Így osztunk most ebből egyet – a szerző kérésére, név nélkül.

„A hét **első napján** mindegyikötök tegye félre és gyűjtse össze azt, ami telik tőle...” (1Kor 6,12)

2-3 évig felváltva voltam munka nélkül és „túlélő” alacsony fizetésű munkák között. Amíg korábban normális-kényelmes fizetésből éltem évekig, végig úgy, hogy értelmetlennek és feleslegesnek éreztem a munkámat, egyszer végleg elfogyott a türelmem, vagy inkább megerősödött bennem az, hogy nem kell így lennie. Lázadásból vagy igazság érzet alapján otthagytam mindent, de leginkább menekültem a korábbi életem elől. Ekkor jött a pénztelen korszak. A szüleim támogatása és emellett a halvány önfenntartó próbálkozások közepén jött a COMPASS.

Ebben az időben sok dolgot úgy tudtam csak kifizetni, hogy valami kis csoda történt, illetve sokszor a szüleim kisegítettek a legszükségesebbek kapcsán. Ez is egy csoda a számomra, mert ők sohasem kerestek túl jól, de rengeteget spóroltak és félretettek nekünk. Szerintem erőn felül teljesítettek egész életükben.

Azt, hogy igazából semmire sincs pénzem (a legszükségesebbeken kívül), egy ideig nem bántam, mert a kamasz énem dacos része örült a „szabadságnak”. De a régi tartalékok elfogytak és kezdett nehéz, reménytelen lenni nemcsak a pénzügyi életem. Kezdett hiányozni mindaz, amit korábban gond nélkül megtehettem. Például nem tudtam részt venni még egy táncórán se, ami aránylag szerény hobbi, mégis, már erről is le kellett mondanom.

Ekkor jött a sorozat és a csoport. Ekkor tanultam sok mindent arról, hogy Isten hogyan vezet a pénzügyeimen keresztül.

Előtte a pénz jelentéktelen volt számomra. Addig kényelemben éltem – nem fényűzésben, hanem pénzügyi szempontból egyszerű, biztonságos közegben. Így könnyű azt állítani, hogy „*nekem nem fontos a pénz!*” Utólag már látom benne a képmutatást, és az illúziót, amiben éltem. Emellett néha még az is megjelent bennem, hogy bűnös irány a pénzre koncentrálni. Ez is ostobaság volt részemről. Jó volt tanulni ezekről *egy hívő közösségben, ahol mindenki Isten iránymutatását keresi!*

Nagyon szerettem a csoportot. Azt kívántam, bár ez a csoport lenne a tartós közösségem...

Visszatekintve úgy látom, hogy csak pár hétig tartott, és így is sokat adott nekem. Ebben az időben azt tapasztaltam, hogy az összes feldolgozott téma fontos, és igaz. Tetszett a *Számít a pénzed c.* könyv tartalma és közben folyamatosan szembesültem azokkal a „kis” hazugságokkal, amiket magamnak mondogattam.

Azóta is dolgozom a közösen tanultakon, bár valójában még nagyon kevés dolgot sikerült megvalósítani a könyvben felsorolt célok közül. De bízok abban, hogy mindennek eljön az ideje.

Az eddig elért eredmény nálam az, hogy *TUDOM*, hogy *MINDEN* anyagi javam Istentől származik, aki kegyelemből adja ajándékba, és nekem hálát kell adnom érte, ami számomra a tizedet jelenti.

Csodálatos volt az egyik személtető videó. Élénken él bennem a kép, ami miatt annyira elszégyelltem magam. Ekkor *megtanultam, hogy a legkevesebbből is lehet adni!* Nem csak a feleslegből. Hittem, hogy ez igaz, de nem esett jól, hogy valóban adjam. Akkor tényleg úgy éreztem, hogy hát: „*Semmire se elég, ami van. Még ebből adjak?*” Valójában lázadtam az ellen, amit legbelül igaznak hittem. Cselekedni azonban képtelen voltam, úgy éreztem ez nem megy. Ebben az időben a napi szükségletekhez is ki kellett számolni a filléreket és jól meg kellett gondolnom minden kiadást.

Mégis a sorozaton hallott igék erőt adtak, hogy valóban ez a helyzet is Istentől van, és Ő jobban tudja, hogy mire van szükségem, és hogy mikor nem elég, amim van. Mindig volt megoldás, és mindig történt valami, amivel „túljutottam” az épp szorult helyzeten. *Nyilvánvaló volt ebben az időben, hogy nem én jutottam túl a nehézségeken, hanem mindig ajándékként csöppent az ölembé.* A saját

erőfeszítéseim eredménytelenek voltak, de mindig épp jókor történt valami, amivel tovább haladhattam az utamon.

Az, hogy a kevésből adjak, adakozzam, olyan volt nekem, mint a szakadék széléről leugrani. ...és csak bízhattam benne, hogy az ejtőernyő a hátamon van, mert nem éreztem valóságnak.

Ezt követően pár hónapig tartott még az az idő, hogy apránként éltem. Aztán jött az első ajándék: egy új munka, ahol már végre normális fizetésem volt, bár számomra még mindig céltalan volt a munka. Ekkor türelemre intettem magam és hálás voltam a megélt viszonylagos anyagi biztonságért. Ezt követően ismét nagyon kevés idő telt el – három hónap – és az ölemből csöppent egy újabb munkaaajánlat. Elfogadtam. Alig hittem el, hogy amellettt hogy most már a számomra ideális kihívás vár rám a munkában, mellette még jó fizetésem is lesz. Annyi, amennyi BŐVEN ELÉG.

A Compass – Isteni pénzügyek bibliatanulmányozó sorozat egy különleges pénzügyi iránytű a kezünkben. A résztvevőkkel kilenc héten át tanulmányozzuk Isten tanítását a pénzről és vagyonról. Minden sorozat végén megkérdeztük a résztvevőktől, kinek mit jelentett kilenc héten át mindennap elővenni a Compass-munkafüzetet és a nyitott Bibliájuk mellett válaszolni az abban feltett kérdésekre. Ebből gyűjtöttünk most újra egy csokrot.

„Újra ráébresztett, és segített mélyebben megérteni, hogy az értékeim felett Isten az úr, és mindent tőle kaptam használatra, bánjak hát vele felelősséggel.”

„A pénz «megszelídíthető», és gyakorlati lépésekkel (excel táblák, tervek) megtanulhatom, miként tarthatom a kezemben a gyeplőt a pénzügyeim felett.”

„A gyakorlati feladatok konkrét megoldásokhoz vittek közelebb a korábban lehetetlennek tűnő feladataimban.”

„Számomra a végeláthatatlan feladatok rendszerint riasztóak, de így szépen összeszedve nem tűnik végtelennek, sokkal kézzelfoghatóbb, barátságosabb volt. Jó volt ezeket a kérdéseket a csoportban megbeszélni, mások véleményét és hozzáállását is hallani. Ezzel ismét gyakorlatiasabbá és megfoghatóbbá vált számomra. Mindig is fontosnak tartottam, hogy ne halogassam tovább az anyagi dolgok rendezését. Ez a csoportos foglalkozás jó motiváció és barátságos keretet adott hozzá.”

„A Compass csapat egybeforrt, megnyíltunk egymás előtt, őszinték voltunk, imádkoztunk egymásért!”

„Rájöttem, hogy bőven elég pénzem van, és a „még több”-re vágyásnál sokkal fontosabb a megelégedettség. Ettől sok plusz energia szabadul fel, mert megóv az aggodalmaskodástól, és a pénz körüli forgolódástól is.”

„Az ígéren keresztül megértettem, hogy nyugodtan lehetek nagylelkű.”

„A legfontosabb felismerés, hogy Istené minden, még a javaim, a jövedelmem is. Így teljesen másként kell hozzáállnom a pénzem kezeléséhez is. Elsőként Istenhez kell fordulnom iránymutatásért. Mindez azonban azt a bizodalmat is adja, hogy nem a saját bölcsességemen és hozzáértésemem múlik mindez az életemben, hanem az Úr bölcsességére bízhatom magam.”

„Isten gondoskodását megértettem. Nagyszerű megtapasztalni Isten milyen sok ígét adott számunkra a pénzügyi tudatosságunk, felelősségünk megerősítéséhez.”

„Istennek van mondanivalója a pénzkezelésemről, köze van hozzá, és szeretné, ha jól bánnék velem. Sáfár vagyok, akitől Isten azt várja, hogy *hűséges legyen*. Eddig is meggyőződésemm volt, hogy Isten gondoskodó Atyám, mindvégig velem van, de most a *hűsége* erősödött meg bennem, és hogy Ő csak azt szeretné, ha bennem is visszatükröződne irányában.”

„A napi igetanulmányozás nem volt még ilyen kitartható az életem része, és élveztem, hogy ezt pár hét alatt átélhettem. Volt, hogy két nap alatt sűrítettem össze a heti lecke anyagát, de jobb érzés volt, amikor minden estérem jutott egy-egy. Megfontoltságot kaptam a hetek alatt, egyrészt, hogy mire adom ki a pénzt, másrészt, hogy előre tervezzek. A költségvetési terv nagy segítségemre volt, hogy

határt szabjak a kiadásaimnak, és ne ússzak el. Kevesebbet megyek vásárolni, és átgondoltabb vagyok. Végre kezdem azt érezni, hogy uralkodok a pénzemen, nem pedig a pénz ural engem.”

„Nagyon sokat adott a csoportos megbeszélés, egymás tapasztalatainak meghallgatása a saját problémáim megértésében, megerősítő volt a közös igetanulmányozás, jó hangulatú, nyitott légkörben folytak az alkalmak. Szólt hozzám Isten igéje, és jó volt a napi rendszeres foglalkozás az anyagi kérdésekkel. Sokkal tudatosabbá váltam.”

„Rendszeresen újra előveszem, többet szeretnék ezekkel a témákkal imában Istenhez fordulni segítségért. Megértettem, hogy ez nem csak emberi-világi odafigyelést, gondolkozást igényel. Amíg én a világból kapott infó alapján szervezem-tervezem a pénzügyeimet, addig pont a lényeg veszik el. Az, hogy mindent kaptunk, és hogy az Istentől kapott irányelvek szerint kell és lehet csak igazán jól gazdálkodni a kapott javakkal.”

„Pénzügyi tudatosságom «naprakész» működtetése a célom, és gyermekeim felé példamutatás a pénzügyekben. Figyeljek oda, hogyan gazdálkodik, mire miért teszünk félre a családban, mire költünk és mire nem. A következetes viselkedésem – remélem – példa lehet számukra is. Az örökségünkkel való sáfárkodás a szüleinkkel való kapcsolatunkra is kihat.”

„A költségvetési tervet igyekszem követni, és kézben tartani az előre elhatározott dolgaimat; félreteszem az előre tervezett nagyobb kiadásokra. Elkezdem a pénzügyi szabadság terv szerint átgondolni a költségvetésemet, erre milyen összeget tudok már most félretenni. Próbálom a mindennapjaimat a *sáfár*-szellemben megélni, azaz mit jelent nekem a hűség, a befektetés, és a képességeimnek kamatoztatása Isten országának ügyének előre vitelében. Szeretnék mindennapos igeolvasó lenni, aki legalább tizenöt percet tud szánni az életéből annak, aki a legméltóbb rá, és a legjobbat szeretné kihozni az életéből.”

„Csoportban megbeszélte dolgok emberközelié váltak számomra. A «szigorú és elvárásokkal teli Istenkép» változott bennem és azt értettem meg, hogy nem a terhet növeli rajtam, hanem tájékozási pontokat és «testvéreket» kaphatok a feladatok mellé.”

„Isten pont azokat az ajándékokat készítette el számomra, számunkra ezen a sorozaton, amik nagy hiányosságok voltak az életünkben, és amire pont szükségünk volt. Hiába tudtuk a hiányt megfogalmazni, azt megoldani nem tudtuk. Isten töltötte be az összeszedett igékkel, gyakorlati tennivalókkal és azzal a sok gondolattal, amiket átforgált a fejünkben a kérdéses témákban.”

„Isten megerősített abban, hogy amit rám bízott, abban helytálljak, azt úgy végezzem, mint amit Neki végzek. Ez vonatkozik a munkámra, a szolgálatomra és a családi életemre is. Ezt a munkahelyemen is alkalmazhattam, Isten megtartó erejét megtapasztalhattam, hála Istennek ezért. «*Amit tesztek, jólélekkel végezzétek úgy, mint az Úrnak, és nem úgy, mint az embereknek*» (Kol 3,23) A vagyont, amit az Úr rám bízott nem az enyém én csak sáfára vagyok, amiben Istenre kell támaszkodnom. A jó sáfárságot, az elengedést, a megelégedést pedig még gyakorolnom kell.”

„Hitmélyítő, léleképítő volt a sorozat. Köszönöm az Úrnak, hogy elhívott rá!”

„Nagy örömmel meséltem ismerőseimnek, barátaimnak erről a sorozatról. A téma olyan, hogy „ateista” ismerőseket is meg tudtam közelíteni velem, felkeltve az érdeklődésüket a Biblia iránt.”

Hálásak vagyunk Istennek az eddig megvalósult tavaszi és őszi tanfolyamokért, ahol az életünk kulcsfontosságú kérdéseiről beszélgettünk. Isten nem ígér nekünk kevesebbet, ha *hűséges sáfárok* vagyunk. „*Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízik rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!*” (Mt 25,21 és 23)

Köszönjük továbbra is a szolgálatunkért elmondott imádságokat.

Bánhidai Csilla és Fancsalszki Róbert